

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Στο ΣΤ ' ΠΑΝΡΩΣΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

με Θέμα: ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ ΔΕΟΜΕΝΩΝ

(ΜΟΣΧΑ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009)

-----///-----

- Σεβασμιώτατε Εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και Πάσης Ρωσίας κ. ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ,
- Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Εκπρόσωποι των Παλαιφάτων Πατριαρχείων και των λοιπών Αυτοκεφάλων Ορθοδόξων Εκκλησιών,
- Θεοφιλέστατε Επίσκοπε ΕJΟRJEVSK κ. Μάρκε,
- Αξιότιμε κ. SERGIE ZHITENEV, Διευθυντά του Προσκυνηματικού Κέντρου της Ορθοδόξου Ρωσικής Εκκλησίας
- Αξιότιμοι κ. Πρέσβεις, Πρόξενοι και λοιποί Εκπρόσωποι των Πολιτικών Αρχών της Χώρας αλλά και των Οργανισμών Τουρισμού,
- Εκπρόσωποι των Ταξιδιωτικών Γραφείων,
- Αδελφοί μου Κληρικοί και Λαϊκοί Εκπρόσωποι των Ιερών Μητροπόλεων και των Ι. Μονών της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας ,

Επιτρέψτε μου, με την ευκαιρία της συγκλήσεως του ΣΤ Πανρωσικού Συνεδρίου εδώ στην καρδιά της Ρωσικής γης στην πανέμορφη μεγαλούπολη της Μόσχας, να Σας απευθύνω, ως ο Εκπρόσωπος της Αγιατάτης Εκκλησίας της Ελλάδος και του Σεπτού Προκαθημένου Αυτής, Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, στην αγάπη Σας, την χαρά μας και την εν Κυρίω εγκαύχηση, τα θερμά συγχαρητήρια και τους επαίνους μας, για την συνέχιση των πρωτοβουλιών σας, όπως η πραγματοποίηση και του Συνεδρίου αυτού, σαν φυσική συνέχεια του προηγούμενων πέντε που με πολύ επιτυχία πραγματοποιήθηκαν κατά τα παρελθόντα έτη.

Αισθάνομαι επίσης την προσωπική χαρά και την εν Κυρίω ικανοποίηση γιατί τις ημέρες αυτές στην Ελλάδα, και συγκεκριμένα στην Ιδιαίτερα Πατρίδα μου, την χιλιοτραγουδισμένη και πολύ-παινεμένη Ζάκυνθο, όπου η Εκκλησία από 15ετίας με κατέστησε Επίσκοπό Της και Μητροπολίτη Της, έλαβε χώρα με απόλυτη επιτυχία το Α' Πανελλήνιο Συνέδριο για θέματα Προσκυνηματικών Περιηγήσεων με την παρουσία των Στελεχών των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Το Συνέδριο αυτό, το πρώτο για την Εκκλησία της Ελλάδος, που είχε ως γενικό θέμα του "ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ (ΙΣΤΟΡΙΑ-ΠΑΡΑΔΟΣΗ-ΝΕΩΤΕΡΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ) ΤΑ ΕΠΤΑΝΗΣΑ ΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ" τίμησαν με την υψηλή παρουσία τους, τόσο οι Προκαθημένοι των Αγιατάτων Ορθοδόξων Εκκλησιών της Αλεξανδρείας, της Κύπρου και της Ελλάδος, όσο και Εκπρόσωποι του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου της Κωνσταντινουπόλεως και του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Σιναίου, χορεία περί των εξήντα (60) Μητροπολιτών και

Επισκόπων, Ηγούμενοι Ιερών Μονών του Αγίου Όρους και της Πάτμου, διακόσιοι(200) και πλέον Κληρικοί και περισσότεροι από τετρακόσιοι (400) λαϊκοί Σύνοδοι. Στο Συνέδριο μας αυτό, μας δόθηκε η ευκαιρία να ακούσουμε θαυμάσιες και πολυσήμαντες επιστημονικά και θεολογικά τεκμηριωμένες ανακοινώσεις και εισηγήσεις, τόσο για την διαχρονική αντίληψη της Ορθόδοξου Εκκλησίας μας περί των προσκυνηματικών περιηγήσεων, της ιστορίας του θεσμού αυτού εντός της Αγιασμένης Εκκλησίας μας, όσο και για την ποιμαντική αντιμετώπιση όλων των θεμάτων που αφορούν τις προσκυνηματικές περιηγήσεις, καθώς και τη σύγχρονη προβληματική αλλά και την ανοδική πορεία τους. Εντοπίσαμε ότι τελείως διαφορετικά αντιλαμβάνεται ο κόσμος μας και οι διάφοροι τουριστικοί παράγοντες το θέμα του Θρησκευτικού Τουρισμού και ότι τελείως διαφορετικά βιώνει και ζει και δραστηριοποιείται η Εκκλησία μας στον τομέα αυτό της συγχρόνου ποιμαντικής της.

Έτσι, αισθανόμαστε χαρούμενοι που σήμερα βρισκόμαστε ανάμεσα Σας, ανάμεσα σε λίαν αγαπητούς και από πολλά χρόνια γνωριμίας αδελφούς μας, Κληρικούς και λαϊκούς και που μας δίνεται η ευκαιρία της συν-αντιλήψεως και της αλληλοκατανόησης, αλλά και της επιβεβλημένης εκ των νέων παγκοσμίων δεδομένων, χαράξεως κοινών δρόμων και κοινών στόχων, κοινής πορείας των δεομένων προς τον Θεό, στην μοναδική προσκυνηματική κατεύθυνση των πιστών μελών της Μίας Αγίας μας Εκκλησίας, στην συνάντηση όλων μας, ουσιαστικά, και στην εν Αγίω Πνεύματι σύνδεσή μας με Αυτόν τον Κύριο μας.

Η ευλογία του Κυρίου προς τον Νάε και τους υιούς του, προς όλους εμάς δηλαδή, «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην» (Γεν. 9,7), οδηγεί τον άνθρωπο σε μια κίνηση που τον ωθεί σε όλη τη γη και πέραν αυτής.

Από τα αρχαία χρόνια πάντως, από τα χρόνια τα θαμμένα στην άμμο της προϊστορίας, το ζητούμενο για πολλούς ανθρώπους ήταν όχι μόνον η μετάβαση, ο πηγαϊμός, αλλά και η επιστροφή. Το ταξίδι αυτό, υπηρετούσε το εμπόριο. Στόχος του ήταν το κέρδος. Μόνο στην ελληνική αρχαιότητα, βλέπουμε για πρώτη φορά να ταξιδεύει και κάποιος ακόμα: αυτός που ήθελε να δει τις χώρες και τη ζωή των άλλων λαών. (π.χ. ο Ιστορικός Ηρόδοτος).

Από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους, κάνουν την εμφάνισή τους και αυτοί που ταξιδεύουν όχι για οικονομικούς λόγους, αλλά για ιεραποστολή, ή προς ωφέλιαν ψυχής. Αυτοί που πηγαίνουν να δώσουν τη μαρτυρία τους. Να βρούν θησαυρούς πνευματικούς. Αυτοί που δεν θέλουν να αποκτήσουν, αλλά να δώσουν και η μόνη τους επιθυμία ήταν να προσκυνήσουν.

Είναι μάλλον περιττό να υπενθυμίσουμε ότι αιώνες τώρα στον κόσμο όπου μας έταξε ο Θεός να ζούμε, τον χαράζουν οι δρόμοι των προσκυνητών όλων των θρησκειών, φυτεύοντας τη γη μας με την πίστη. Πρώτοι βέβαια δίδαξαν οι Άγιοι Απόστολοι της Εκκλησίας μας με την δική τους περιοδεία ανά τον κόσμο.

Στην συνέχεια οι χριστιανοί προσκυνητές, με το σεβασμό τους στους χώρους όπου έζησαν οι άγιοι και όπου φανερώθηκε θαυματουργικά η δύναμη και η αγάπη του Κυρίου, με τις παρακλήσεις τους στην Παναγία και τους Αγίους, με τη μετάνοια στους ασκητές και την ταπείνωση προς τα λείψανα, έγιναν δίδασκαλοι μιας κοινωνικότητας που θεμελιώνεται στην πίστη και την πνευματικότητα την οποία αυτή καλλιεργεί και φανερώνει.

Οι ιερές αποδημίες τους έχτισαν τη χριστιανική συνείδηση της Εκκλησίας μας , διδάσκοντας όλους τους λαούς μας, ότι πέρα και πάνω από τις αντιθέσεις τους, έχουν και οφείλουν να διατηρήσουν ταυτότητα θεμελιωμένη στην κοινή πίστη τους.

Όμως, αν άλλοτε το ταξίδι ήταν περιπέτεια, στο σημερινό κόσμο ο λεγόμενος τουρισμός είναι διασκέδαση και ξεκούραση, γνώση και θεραπεία, αναψυχή και ευλογία.

Η Χριστιανική Εκκλησία με την ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ ΔΕΟΜΕΝΩΝ και εισηγουμένη την προσκυνηματική περιήγηση και την συστηματική από κάθε άποψη ανάπτυξή της, αλλά και την συνεργασία με όλους τους φορείς και θεσμούς της σύγχρονης κοινωνίας μας, θέλει να προτείνει στον άνθρωπο έναν τουρισμό-ένα προσκύνημα, μία πορεία που θα πηγαίνει πολύ πιο πέρα από την απόλαυση και την διασκέδαση των εξωτερικών στοιχείων του κόσμου τούτου.

Η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία μας, προτείνει σήμερα στον άνθρωπο είτε θρησκευεί πολύ είτε λίγο, τον θρησκευόμενο ή λιγότερα θρησκευόμενο, να πορευθεί και να επισκεφθεί χώρους που έχουν καθαγιάσει οι άγιοι, χώρους στους οποίους φανερώθηκε θαυμαστά η δύναμη και η αγάπη του Κυρίου. Του προτείνει να αξιοποιήσει και πνευματικά το ταξίδι και έτσι τελικά να το κάνει αληθινά ένα ταξίδι μία πορεία αναψυχής και ξεκούρασης. Μαζί με την απαιτούμενη αναψυχή να βρει και να αφουγκραστεί και την ψυχή του. Θέλει να αποδώσει στον σύγχρονο χριστιανό μεταμοντέρνο άνθρωπο αυτό που του ανήκει: να του δώσει δηλαδή τη χαρά των διακοπών, χωρίς να τον αφήσει να ξεπέσει σε έναν διαλυτικό καταναλωτισμό.

Να τον βοηθήσει να συνειδητοποιήσει ότι άλλο τουρισμός άλλο προσκύνημα. Να τον βοηθήσει να συνειδητοποιήσει επίσης ότι το ζητούμενο στις διακοπές του είναι να βρει τον εαυτό του κι όχι να προσπαθεί να ξεφύγει από αυτόν. Να βρει τον εαυτό του που τον αλλοτριώνει η τύρβη της καθημερινότητας. Να βρει τον εαυτό του και να τα βρει με τον εαυτό του ανασαίνοντας τον καθαρό πνευματικό αέρα των κορυφαιών θαυμάτων και προσκυνημάτων. Έτσι μόνο μπορούν οι προσκυνηματικές περιηγήσεις και πορείες μπορούν να αποτελέσουν ένα στοιχείο ενότητας. «...τα ίχνη αυτής της ιερότητας έρχεται να γνωρίσει ο άνθρωπος. Για τούτο έρχεται, οφείλει να έρχεται ως προσκυνητής. Να έρχεται, να συμπεριφέρεται και ν' απέρχεται ως προσκυνητής. Να εμβιώνει, να συμβιώνει και να αποβιώνει ως εύλαβης επισκέπτης» (Κ.Ε. Τσιρόπουλος, *Ανάμεσα σε δύο αιώνες*, Αθήνα 2002, σ. 134).

Χαιρόμεθα συνεπώς και με την συστηματική πολύχρονη συνεργασία μας της Εκκλησίας της Ελλάδος και της Εκκλησίας της Ρωσίας και σε αυτόν το σημαντικό τομέα της ποιμαντικής ευθύνης και δράσεως μας για τον άνθρωπο και τον πιστό άνθρωπο του 21ου αιώνα, πράγμα άλλωστε το οποίο δηλώνεται πάλιν και πολλάκις και με την παρουσία μας σήμερα εν μέσω υμών. Η ποιμαντική προσωπική εργασία και εμπειρία μου στον τομέα της ανάπτυξης και προώθησης των προσκυνηματικών περιηγήσεων και με την Εκκλησία της Ρωσίας εκτείνεται σε μία χρονική περίοδο τριάντα και πλέον χρόνων.

Αγαπητοί μου,

Μεταφέροντες τις πατρικές ευχές και ευλογίες του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου, αλλά και των Αγίων Αδελφών μου Αρχιερέων, των συγκροτούντων την Ιεράν Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, σας ευχόμαστε εκ μέσης ψυχής και καρδίας, κάθε επιτυχία στο ΣΤ' Πανρωσικό Συνέδριό, θα το παρακολουθήσουμε μαζί με την τιμία συνοδεία μας, τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμ. κ. Σπυρίδωνα Κατραμάδο, Γραμματέα του Συνοδικού Γραφείου της Αναπτύξεως των Προσκυνηματικών Περιηγήσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος και τον Ιερολογιώτατο Αρχιδιάκονό μου κ. Σεραφείμ Κονίδη και ευελπιστούμε ότι, πάντα από κοινού και δι' αυτού του τρόπου, θα διακονείται ο Ορθόδοξος και Χριστιανικός Λαός του Θεού αλλά

και γενικότερα ο άνθρωπος και θα οδηγείται σε νομές σωτηρίου.

Επιτρέψατε μας ολοκληρώνοντας τον Χαιρετισμό μας αυτόν, να ευχηθώ και πάλι καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου ώστε τα Πορίσματα και οι Προτάσεις που θα αναδειχθούν να αποτελέσουν ευκαιρία για την εφαρμογή τους και την υλοποίησή τους στις σύγχρονες ποιμαντικές ανάγκες της Εκκλησίας.

Σας ευχαριστώ.

1. Βαρθολομαίου Κωνσταντινουπόλεως, Όμιλία κατά τόν Έσπερινόν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ Ἁγίου Θεοδώρου Μαλακοπῆς (02/07/2005), βλ.<http://www.ec-patr.org/docdisplay>